

**ДО
Г-Н МЛАДЕН МАРИНОВ
МИНИСТЪР НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МАРИНОВ,

Обръщам се към Вас във връзка със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., обнародван в Държавен вестник, бр. 28 от 24 март 2020 г. и по-конкретно по повод на §41, с който са изменени и допълнени разпоредбите на чл. 251б, ал. 2, чл. 251в, ал. 2, чл. 251г, ал. 4 и чл. 251г. от Закона за електронните съобщения (ЗЕС).

Съгласно чл. 251б, ал. 1, т. 6 от ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 6 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за установяване на идентификатор на ползваните клетки. Посочените данни се съхраняват и за нуждите на принудителното изпълнение на задължителната изолация и болничното лечение на лица по чл. 61 от Закона за здравето, които са отказали или не изпълняват задължителна изолация и лечение.

След промените със Закона за извънредното положение, ЗЕС предвижда, че в случаите по чл. 251б, ал. 2, изр. 3, право да искат извършване на справка за данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6, когато те са необходими за изпълнение на техните правомощия, имат Главна дирекция "Национална полиция", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.

С така приетите изменения се дава възможност информацията да се поиска от органите на МВР директно от мобилния оператор, който от своя страна следва да предостави исканата информация „незабавно“. При поискването на тази информация по време на извънредното положение обаче, властите не са длъжни да доказват, че човекът, за когото искат трафични данни, наистина е поставен под карантина. Не е предвидено и съд да разрешава предоставянето на данните, както е в останалите случаи т.е. да се осъществява предварителен съдебен контрол.

Законът предвижда последващ съдебен контрол, както е в случаите за предотвратяване на терористични нападения (чл. 251г, ал. 2 от ЗЕС). Следователно, едва след като МВР получи информацията, районните съдилища могат да преценят дали искането е било основателно.

При така регламентираната процедура по ЗЕС обаче, след като органът, отправил искане за достъп, контактува директно с предприятието, предоставило незабавно данните, законодателят не е предвидил осъществяване на контрол за това дали действително е направено искане за разрешение от съда за всеки отделен случай, както и дали това се е осъществило в срок от 24 часа.

Предвид горното, обръщам внимание на факта, че съхраняването на трафичните данни и тяхното използване по начина и със средствата, уредени от закона, макар и да преследва легитимна законна цел в обществен интерес, би могло да наруши права на гражданите, тъй като по своята същност представлява намеса в личния им живот. Във връзка с това, се обръщам към Вас с искане да ми предоставите информация какви мерки сте предприели за осъществяване на контрол върху оправомощените органи на МВР да изпълняват задължението си да сезират районния съд за упражняване на контрол във всеки конкретен случай в рамките на 24 часа след поискване от мобилния оператор да им предостави трафични данни.

С уважение,

ДОЦ. Д-Р ДИАНА КОВАЧЕВА
ОМБУДСМАН НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ